

بسمه المستوی علی عرش یفعل ما یشاء

هذا كتاب من لدى الله مالک الأسماء لأهل البهَاء الذين لا يتكلمون إلا بما نطق لسان العظمة و الكبرياء و لا يتعقبون كل مدع كذاب اولئك شربوا رحيق الاستقامة من عناية ربهم المختار سوف تسمعون نداء ناعق لا تلتفتوا اليه دعوه بنفسه مقبلين الى قبلة الآفاق قد تمت الحجة بهذه الحجة التي ظهرت بالحق و انتهت الأنوار الى هذا الأفق الذي منه اشرفت شمس العظمة و الاقتدار طوبى لنفس تربى العباد بحدود الله التي نزلت في الزبر و الألواح قل لو يظهر في كل يوم احد لا يستقر امر الله في المدن و البلاد هذا لظهور يظهر نفسه في كل خمسمائة الف سنة مرة واحدة كذلك كشفنا القناع و ارفعنا الأحجاب طوبى لمن عرف مراد الله من عرفه يفرح قلبه و يستقيم على الأمر على شأن لا يزل من في الابداع قد كشفنا في هذا اللوح سرّاً من اسرار هذا الظهور و سترنا ما هو المكنون لئلا ترتفع ضوضاء الفجار تالله ما عرفه احد إلا على قدره لو تجد نفس نفحات هذا القميص لتجذب على شأن تطير فوق الامكان لو نفضل ما نزلنا في هذا اللوح لا تنتهي بالأقلام و لا تكفيه بحور من المداد مع هذا الشأن الذي لا يخطر بالبال تسمع ما يقولون في حقى اهل الضلال أنا كشفنا لك سرّاً من الأسرار فضلاً من عندنا عليك لتشكر ربك العزيز العلام ان يا اسمى أنا نزلنا في اكثر الألواح ان الأمر عظيم عظيم مع ذلك ما تفكر احد في عظمتة إلا من شاء ربك العزيز الوهاب أنا تركنا اهل الأوهام في تيه النفس و الهوى ليشغلوا بما عندهم من الظنون ان ربك لهو الغنى المتعال قد ارتفعت راية انه لا اله الا هو و هم يتكلمون بما سمعوا من كل همج رعاع كذلك بشرناك بالكلمة التي ظهرت بقميص البدع بين الأرضين و السموات قل لك الحمد يا من احاطنى فضلك و ذكرتنى بما لا ذكرت به الأختيار

ثم اعلم قد نزل لوح الأحكام من مطلع وحى ربك سوف نرسله بالحق امراً من عندنا ان ربك لهو المهيمن المختار و نزلنا لك لوحاً قبل هذا و ارسلناه من جهة اخرى لتوقن ان ذكره سبق الأذكار نسأل الله بأن يؤيدك على انتشار امره و يوفقك على ما يحب و يرضى في كل الأحيان انما البهَاء عليك و على الذين تكلموا بما نطق لسان البيان في قطب الامكان انه لا اله الا هو المقتدر المهيمن الواحد الفرد العزيز الجبار

١٥٢

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلي الأبهي

اشهد انه شهد لذاته انه لا يعرف بما سواه و لا يدرك بدونه

ای خدا بکدام رو رو بملکوت ابهائیت نمایم و بکدام زبان بسوی تو تضرع و التجا کنم الهی این خادم عاصی بآنچه در احاطه و احصای علمت درآید حمل خطایا و ذنوب و معاصی نموده ولكن بکمال جرئت و اطمینان بباب رجایت ایستاده عفو و غفرانت را میطلبد و فضل و جود قدیم و بدیعت را مسئلت میکند انک انت الغفور الرحیم و انک انت الکریم ذو الفضل العظیم الهی در این حال چشم از خود پوشیده لا املك لنفسی نفعاً و لا ضرراً و لا حیوةً و لا نشوراً خدمت اولیا و اصفیا و دوستانت عرض مینماید چون در کتاب مقدس الهی اقدس و الواح منزله در عراق و صحف و الواح بدیعه منیعه این ارض ذکر ارتفاع نفاق در مدن و دیار نازل لذا لوح مکنون مخزون که چند سنه قبل باسم حضرت اسم الله مهدی علیه من کل بهاء ابهاه

از سماء مشیّت ابھی جلّ جلاله نازل در صدر این نامه نوشته ارسال میشود تا اولیای رحمن در حفظ و حراست و صیانت بیت امر مبین ربّ العالمین کمال جدّ و جهد را مبذول دارند و ضعفا را حفظ نمایند انّ ربّنا هو المؤید المقدر العظیم الحکیم و دیگر امری که اظهار آن از اعظم امور و اهمّ آنست آنکه این خادم کلمهئی استماع نمود که بعضی از اولیای اطراف همچو گمان نموده‌اند مراسلاتی که باسم این عبد نزد ایشان و سایر دوستان ارسال شده العیاذ باللّٰه مشترک بوده یعنی آنچه از لسان حقّ جلّ جلاله نوشته شده از حقّ بوده و عنوان نامه از نقطه بسم ربّنا و خطبه و مناجات تا بمقامی که میرسد قصد افق اعلی و ذروه علیا نموده امام وجه مالک اسماء بعزّ اصغا فائز و در جواب این کلمات عالیات از مصدر آیات نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله این فقرات از این عبد بوده استغفر الله عن هذا الشّرك العظیم کجا اخرس قادر بر آنست امام ملکوت بیان نطق نماید سبحان ربّی من ان اکون من المشرکین و همچنین بعد از کلمه انتهی فقراتی که ثبت شده تمام از حقّ جلّ جلاله بوده مختصر عرض مینمایم اینکه حرفی از این عبد نبوده کلّها نزلت من ملکوت الله ربّی و ربّکم و ربّ من فی السموات و الارضین در جمیع اوقات مکاتیبی که باسم این عبد بود در ساحت امنع اقدس بعد از اذن خوانده میشد و امر میفرمودند بگیر قلم را و جمیع اجوبه من البدایة الی التّهایه از فم مبارک نازل و ثبت میگشت و این نه اختصاص باین عبد داشته بلکه مکرر از لسان عظمت بلسان طائفین و اطراف نازل شده آنچه که کتاب مبین بوده از برای عالمین حال باید جمیع رحم بر خود و امر الله نمائیم تا کلمهئی بمیان نیاید که مجدّد اساس شرک تازهئی شود در ارض اعادنا الله و ایاکم یا معشر الموحّدین من هذه الظّنون و الأوهام ما کنت انا الاّ عبد کاتب بین یدیه و الناطق هو الله ربّی المتکلم المنزل العظیم القدیم البهّاء و الذّکر و التّناء علیکم یا اهل البهّاء و اصحاب السّفینة الحمراء و الحمد لله ربّ العرش و الثّری و مالک الآخرة و الأولى

خادم

فی ۴ ذی الحجّة الحرام سنة ۱۳۰۹

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر